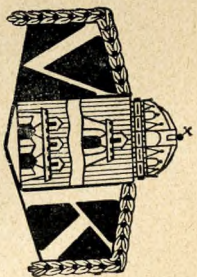

— A tanítónők. A tanítónő végre megkapja az oklevelét. Tizenkétszötendős tanulás után megválnak az iskolapadtól és kikerül az életbe, hogy tudását gyakorlatilag is értékesíthesse. Bétéidőben tényleg munkához kezdhetett. Apró, hatéves emberpalántákat adtak a kezébe, hogy ápolja, nyesse, embervirágot faragjon belőle. A háboruban némileg elfofoítottak a foglalkozások és pályák, pesti konfliktuskocsisok telefonhuzalokat csinálnak, tanyai béresek lövésportot üznek, ügyvédek géppuskákat igazgatnak, orvosok kariatékeket gyártanak, — szóval okleveles tanítónők például lisztbizottságokban működnek a háboru óta. Ezek a tanítónők naponta 8-tól 11-ig, délután 3—6-ig dolgoznak, végzik a legdühösebb, megöriőbb, fárasztóbb munkát, de így sem tudván elintézni az ácsorgók rejtetes tömegét, gyakran túlórázni kénytelenek. A túlóráért egy fillér különdíjat sem kapnak. — A főváros más intézményeihez is kölcsönkér azonban időnként tanítónőket. Így például a most lefolyt rayonirozási összeírásoknál, amit három nap alatt elintézhetőknak gondoltak, ami azonban minimum hat napig tartott. Ez a hatnapos, megfeszített szakadatlan munka maximum 40 koronát jövedelmezett. A vároznál alkalmazott helyettes tanítónők napidíja hat korona, drágasági pótlékkal együtt havi 240 korona s miután ebből a nevelésügyi összegből megélni nem tudnak, a legtöbbjük priváttanítványokat vállal, akik óránként átlag öt koronát fizetnek. Az a tanítónő tehát, aki az összeírásoknál kemény munkájával maximum 40 koronát keresett, időközben elveszítette a hatkoronás napidíját, azaz harminchat koronát — amennyiben csak két magánórát is adott naponta — 2×5×6, azaz 60 koronát. Ez összesen kilencvenhat korona, szemben a negyvennel. Érdemes volt ezért tizenkét évig ülni az iskolapadban?

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

371. 18

Hely

Idő

"1918"

Személy

Helvén...

Székesfővárosi hazinyomda 1915.

Forrás:

Prág

1918. 7. 3.

(Idő)

(Köt. v. fiz.)

(Oldal)